

indkjøbt Møbler osv., saa at det altsaa var be-
 kerdt nok for alle hendes Omgivelser, at hun
 skulde giftes med Oberst Hummel. Smid-
 lertid udbrød Krigen, og Brylluppet blev af den Grund
 forhindret, hvilket jo er meget forklarligt, og saa
 stod Brylluppet først, efterat Krigen var tilende-
 bragt, og efterat Obersten havde faaet sin Afsked.
 Dette Andragende har iøvrigt før foreligget for
 Udvalget, men det var dengang ikke ledtaget af
 Oplysninger om Forlovelsen og om, at Brylluppet
 havde været bestemt, men var blevet forhindret
 ved Krigen. Enken betoner i sin Ansøgning, at
 det er hende meget vanskeligt at godtgjøre dette,
 fordi de, der dengang vare vidende derom — hendes
 Slægtninge og nærmeste Bekjendte — ere døde.
 Nu foreligger der dog ialtsald nogen Oplysning
 om, at det forholder sig saa. Naturligvis skal
 Udvalget erkjende, at det ikke er noget strengt ju-
 ridisk Bevis, der foreligger, men det er jo ogsaa
 muligt, at der kan tilveiebringes yderligere Op-
 lysninger end dem, man har. Selv om der
 imidlertid ikke skulde kunne faas anden Oplys-
 ning end den Bevidnelse, der ledsager Ansøgningen,
 om, at det, der er ansøgt, er rigtigt, har Udvalget
 dog været enigt om at foreslaa Andragendet hen-
 vist til Krigsministerens nærmere Overveielse.
 Deri ligger ogsaa, at man forventer, at Mini-
 steriet vil se, om det kan yderligere oplyses, hvad
 man dog skal synes, at der kunde være nogen
 Mulighed for. Altsaa, jeg anbefaler de to An-
 dragender til den høitærede Krigsministers vel-
 villige Overveielse.

Krigsministeren (Ravn): Med Hensyn
 til det Andragende, der findes i Betænkningen
 under Nr. 63, ansøgte den ærede Ordfører, at
 det var Reglen, at hvor Manden havde faaet en
 Understøttelse, gif en Del deraf over paa Enken.
 Det kan vel nok være Reglen, men der er jo ingen
 Regel uden Undtagelse, og her var der nogle
 Grunde, som gjorde, at jeg i hvert Fald ikke troede
 saaledes uden videre at kunne give Enken Under-
 støttelse. Naar Sagen imidlertid bliver henvist
 til mig her fra dette Thing, tvivler jeg ikke paa,
 at jeg vil se mig istand til at yde Enken omtrent en
 saadan Understøttelse som den, der blev nævnt af
 den ærede Ordfører. — Med Hensyn til det
 andet Andragende, som omhandles i Betænkningen
 under Nr. 68, skal jeg indskrænke mig til at
 sige, at jeg ganske sikkert skal tage det under
 nærmere Overveielse og derefter afgive Beslutning
 om, hvad jeg tror, det er rigtigt at gjøre.

Da ikke Flere begjærede Ordet, var For-
 handlingen sluttet.

Indstillingen under Nr. 1 af Udvalget:

(Bet. Nr. 63.) Andragende fra Enken
 efter forhenværende Cancellist Høekendorff

om en Understøttelse henvises til Krigsmini-
 sterens

vedtoges enstemmig med 55 Stemmer.

Indstillingen under Nr. 4 af Samme:

(Bet. Nr. 68.) Andragende fra Enken
 efter Oberst Carl Moriz Hummel om en
 Understøttelse henvises til Krigsministerens
 nærmere Overveielse.

vedtoges enstemmig med 59 Stemmer.

Dernæst fattes under Forhandling Ind-
 stillingspunkterne vedrørende Finantsmini-
 sterens, nemlig Nr. 2 og 3. (Betænkningens
 Nr. 65 og 67).

Ordføreren (Th. Nielsen): Som ærede
 Medlemmer ville se af Betænkningens Nr. 65,
 har dette Andragende før foreligget for Thinget,
 nemlig allerede i den sidste Betænkning, der blev
 afgivet af Finantsudvalget. Udvalget kunde dengang
 ingen Indstilling gjøre, fordi Ansøgningen
 ikke var ledsaget af Attest og Bevisligheder
 angaaende den Sygdom, som Andrageren siger,
 han har paadraget sig under Udsprelsen af sin
 Tjeneste. Jeg skal kortelig minde det ærede Thing
 om, at Ansøgeren har været med i begge Krige
 og tjent paa Flaaden. Under sidste Krig blev
 han derved, at Vandstandsglasset sprang paa den
 Dampkanonbaad, paa hvilken han gjorde Tjeneste,
 beskadiget i Ansigtet og paa det ene Øie. Denne
 Beskadigelse har efter hans Formening forvoldt,
 at han er bleven ganske blind paa dette Øie. I
 det sidste Par Aar er Synsnerven bleven an-
 greben paa det andet Øie, og han har den Op-
 fattelse, at det er foranlediget ved Saaret paa det
 første Øie. Narfagsforbindelsen kan ikke paavises,
 det vil sige: Lægen, Hr. Edmund Hansen, siger
 den ene Gang, at den kun vanskelig lader sig paa-
 vise, og den anden Gang siger han, at den er
 høist usandsynlig. Der er imidlertid en anden
 Læge, som holder sig til Hansens første Erklæring.
 Der foreligger altsaa to Erklæringer; men i et
 hvert Fald synes saa Meget at maatte kunne op-
 lyses, hvorvidt det forholder sig rigtigt, at hans
 Blindhed paa det ene Øie er foranlediget ved, at
 det omtalte Vandstandsglas er sprunget. Selv om
 kun dette kunde bevises, vilde det for mig og
 visnok for Udvalget i det Hele være nogen Grund
 til at anbefale ham til nogen Understøttelse som
 Invalid. Udvalget har været enigt om at fore-
 slaa Andragendet henvist til Finantsministeren, idet
 det ikke har kunnet se Andet, end at her foreligger
 et af de sædvanlige Andragender fra Invalid, og
 man forventer af den høitærede Finantsmini-
 sters Holdning til disse Sager, at han vil tage
 det under saa velvillig Overveielse som muligt.